

ΜΙΑ ΣΠΑΝΙΑ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΑΤΡΕΙΣ ΤΟΥ ΛΑΙΚΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ

“Ζαμπετολογίες”: Αφιέρωμα σ’έναν μεγάλο καλλιτέχνη

Το όνομα του Παναγιώτη Καλανδράνη είναι ταυτισμένο με την καλή μουσική, γιατί έχει αναλώσει το μεγαλύτερο κομμάτι της ζωής του παρουσιάζοντας στην παροικία μας το ποιοτικό κομμάτι του ελληνικού τραγουδιού. Οι συναυλίες του ανήκουν στις κορυφαίες στιγμές των καλλιτεχνικών και πολιτιστικών εκδηλώσεων στην παροικία και τώρα με το σχήμα του “Out of the Blue” θα παρουσιάσει ένα αφιέρωμα στον Γιώργο Ζαμπέτα την Τετάρτη 16 Σεπτεμβρίου και την Πέμπτη 24 Σεπτεμβρίου στο Factory Theatre (πρώην Παλάτι).

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗΣ

Για όλα αυτά θεώρησα τιμή την πρόσκλησή του να παρακολουθήσω μια από τις τελευταίες πρόβες πριν την συναυλία. Ήταν μια σπάνια εμπειρία για μένα να παρακολουθήσω από κοντά επαγγελματίες μουσικούς να στήνουν μια συναυλία, να συζητούν για νότες και μπάρες, να συγχρονίζονται και να παίζουν και να τραγουδούν σαν να εξαρτάται η ζωή τους από την απόδοση των τραγουδιών του μεγάλου Γιώργου Τζαμπέτα. Από ό,τι είδα και άκουσα στις πρόβες έχω μόνο μια συμβουλή να σας δώσω, μην χάσετε τις “Ζαμπετολογίες” και κλείσετε γρήγορα τις θέσεις σας.

Εγγραφα ήδη για την ευχάριστη έκπληξη από την γνωριμία μου με τον Δημήτρη Βούρο, γιο του Φωκίωνα και της Αννας Βούρου, αλλά δεν ήταν λιγότερο ευχάριστη η συνάντησή με την Γεωργία Γκιιάτη με την σπουδαία φωνή, τον Τομ (Θωμά) Παπαδημητρίου που με τον Νέστορα Πέτσαλη, ένα ακόμη μέλος του σχήματος συνόδευσαν τον Γιώργο Ζαμπέτα στις συναυλίες του στην Αυστραλία και τους άλλους σπουδαίους μουσικούς που είναι έτοιμοι να μάς προσφέρουν μια μουσική πανδαισία.

Ο Παναγιώτης Καλανδράνης είναι... κοντοχωριανός μου, αφού γεννήθηκε στην πανέμορφη Πάτμο το 1962, όπου έζησε μέχρι τα 15 χρόνια του, εργάστηκε σαν ναυτικός και στην Αυστραλία έφτασε σε ηλικία 19 χρονών. Με την μουσική ασχολείται από πέντε χρονών, αλλά παραπονείται ότι ο πατέρας του δεν του αγόραζε κιθάρα!

Η μουσική είναι το πάθος του από παιδί και ζει με τα βιώματα των παλιών, σαντούρι, βιολί, κλπ. που δεν τα έμαθε, αλλά τού αρέσει να τ’ α-

κούει. Ο Παναγιώτης παίζει κυρίως κιθάρα, αλλά και μπουζούκι και μπαγλαμά.

- Ποιά είναι κατάσταση της

ελληνικής μουσικής στην Αυστραλία;

“Έχουμε μείνει πολύ πίσω και γι’ αυτό κάνουμε προσπάθειες να βγούμε έξω από την ελληνική παροικία.”

- Όταν λες μείναμε πίσω, τί εννοείς;

“Δεν κάνουμε τα απαραίτητα πράγματα για ν’ ακούγεται η καλή ελληνική μουσική.”

- Πώς βλέπεις την καλή μουσική;

“Μουσική από επαγγελμα-

Μια αναμνηστική φωτογραφία του σχήματος “Out of the Blue” για τους αναγνώστες τού Κόσμου.

Με τη συναυλία μας θέλω να δείξω στους Έλληνες και ξένους ότι έχουμε μουσική εφάμιλλη με οποιαδήποτε άλλη.

τίες που διαθέτουν τον αναγκαίο χρόνο για να παρουσιάσουν κάτι πολύ καλό. Οι προχειρότερες είναι πολύ εύκολες, ενώ η ποιοτική μουσική απαιτεί πολλή δουλειά.”

- Από ό,τι ξέρω εσύ διασκεύαζεις τα κομμάτια που παίζονται στις συναυλίες σου;

“Ναι, αλλά όχι μόνο εγώ και οι συνεργάτες μου. Στη συναυλία “Ζαμπετολογίες”, όμως, που ετοιμάζουμε τώρα προσπαθούμε να κρατήσουμε

τον αυθεντικό ήχο και τον τρόπο που έπαιζε ο Ζαμπέτας, γι’ αυτό έχουμε επαγγελματίες μουσικούς που παίζουν τσέλο, κοντραμπάσο και φλάουτο προκειμένου να αποδώσουμε πιστά έναν μεγάλο καλλιτέχνη και να αποδείξουμε στον κόσμο μας ότι έχουμε καλή μουσική”.

- Γιατί επέλεξες τον Ζαμπέτα;

“Επειδή πιστεύω ότι ο Γιώργος Ζαμπέτας είναι ένας άνθρωπος που έχει προσφέρει πάρα πολλά στην Ελλάδα, αν και μόνο τώρα άρχισε να δικαιώνεται, αλλά και επειδή μου αρέσει ο τρόπος που λειτουργούσε σαν μουσικός και σαν άνθρωπος ο οποίος έφερε πολλά ξένα όργανα μέσα στην ελληνική μουσική. Με τη συναυλία μας θέλω να δείξω στους Έλληνες και ξένους ότι έχουμε μουσική εφάμιλλη με οποιαδήποτε άλλη.”

- Αυτοί, όμως, που τους αρέσει η “καθαρότητα” της ελληνικής μουσικής ίσως να μην τους αρέσει το ξένο στοιχείο;

“Δεν το πιστεύω, γιατί τα όργανα αυτά χρησιμοποιούσε ο Ζαμπέτας επειδή η μουσική είναι παγκόσμια. Απλά παίρνουμε στοιχεία από άλλες χώρες, αλλά τα χρησιμοποιούμε με δικό μας τρόπο για να βελτιώσουμε τη δική μας μουσική. Ούτε ο Ζαμπέτας αλλοίωσε, ούτε εμείς τον ελληνικό ήχο, απλά πλουτίζουμε την μουσική μας.”

- Εσύ, βέβαια, ασχολείσαι περισσότερο με το λαϊκό τραγούδι, παρά με το μοντέρνο.

“Τί εννοείς μοντέρνο τραγούδι?”

- Το... τραλαλά.

“Όχι, με αυτό το είδος τραγουδιού δεν ασχολούμαι ποτέ. Εγώ πιστεύω σαν καλλιτέχνης ότι πρέπει να κρατάς μια γραμμή, δεν μπορείς να είσαι πότε από εδώ και πότε από εκεί. Εγώ δίνω αυτό που μου αρέσει, αυτό που πιστεύω ότι είναι το καλό τραγούδι, η καλή μουσική.”

- Όμως ο ακροατής μπορεί να ακούσει το λαϊκό τραγούδι και το μοντέρνο.

“Αυτό το έχω προσέξει ανάμεσα στους νέους μας που ακούν το μοντέρνο τραγούδι, αλλά αν τους δώσεις το καλό λαϊκό θα το εκτιμήσουν.”

- Βέβαια, το τραλαλά τελειώνει, ενώ το λαϊκό είναι αθάνατο. Γιατί;

“Είναι ο τρόπος που γράφτηκαν τα λαϊκά τραγούδια. Έχουν βγει μέσα από τη ζωή του καθενός. Αν ακούσεις τα τραγούδια του Ζαμπέτα, θα δεις ότι οι στίχοι τους μιλάνε για τον άνθρωπο, για τη ζωή, για την βιοπάλη, για τις καταστάσεις που επικρατούσαν τότε. Και μην ξεχνάς ότι ο Ζαμπέτας έχει γράψει τραγούδια και θα το αποδείξω την βραδιά της συναυλίας - που μιλάνε για το τώρα, όχι μόνο για το τότε και γι’ αυτό αντέχουν στο χρόνο.”

- Φυσικά, αυτό είναι η ουσία του κάθε καλού τραγουδιού.

“Αυτό είναι και η ουσία των συναυλιών μας. Έχουμε κάνει αφιερώματα σε πολλούς Έλληνες συνθέτες, επειδή μ’ αρέσει να ασχολούμαι με Έλληνες συνθέτες, Θεοδωράκη, Χατζηδάκι, Λοΐζο, κλπ. με έναν δικό μου τρόπο. Δηλαδή, οι προσπάθειές μας θα έχουν

Ο Αντώνης Καραγιαννάκης, ο Νέστορας Πέτσαλης και η Γεωργία Γκιιάτη.